

אורי זוהר מבלה את מאסרו בעבודות גינה במישטרת אורי'הודה

אורי זוהר, אשר נידון בבית המישטרת לשלושה חודשי מאסר על החזקת סמים, זוכה ליחס מיוחד, על-פי הוראות מפקד מחוז תל-אביב של מישטרת ישראל, ניצב דויד עופר, ומרצה את עונשו בעבודות-גינה. זוהר מתייצב מדי-בוקר בתחנת המישטרה באורי'הודה, ועובד עד שעות אחר-הצהריים בעבודות גננות וניקיון בחצר תחנת-המישטרה. לאחר שמונה שעות-עבודה משוחרר זוהר, חוזר לביתו, שב ומתייצב למחרת בבוקר לכיצוע עבודות בתחנת-המישטרה. בשעות הערב פנוי

אורי זוהר, אשר נידון בבית המישטרת לשלושה חודשי מאסר על החזקת סמים, זוכה ליחס מיוחד, על-פי הוראות מפקד מחוז תל-אביב של מישטרת ישראל, ניצב דויד עופר, ומרצה את עונשו בעבודות-גינה. זוהר מתייצב מדי-בוקר בתחנת המישטרה באורי'הודה, ועובד עד שעות אחר-הצהריים בעבודות גננות וניקיון בחצר תחנת-המישטרה. לאחר שמונה שעות-עבודה משוחרר זוהר, חוזר לביתו, שב ומתייצב למחרת בבוקר לכיצוע עבודות בתחנת-המישטרה. בשעות הערב פנוי

זמן קצר לפני מילחמת יום-הכיפורים הש' קיע קרוב למיליון לירות במיפעל-קירור, אותו עמד להקים יחד עם כמה שותפים. „אחרי מיכאל נהרג“, מספרת סאלי, „באו אלי חברי-ליחידה, שהיו איתו כש' נהרג, ואמרו לי: סאלי, אנחנו לא יודעים מה היה ביניכם, אבל דבר אחד אנחנו יודעים — מיכאל לא הפסיק לדבר עלייך. הוא העריך אותך בצורה בלתי-רגילה. הוא לא הפסיק לספר כיצד את היא שגרמת לכך שהוא יגיע לאן שהגיע.“

כולם שואלים אותי מדוע לא התחננו. האמת היא שאני הייתי זו שלא הסכימה להתחתן. תמיד היה לי החשש שהוא יחזור לפשע, וזאת למרות שעברו כבר כמעט עשר שנים מאז שהוא הפסיק עם זה. בגלל מיכאל איבדתי את הקשר עם מייספחתי. הורי אינם מכירים בי. אבל זה לא היה איכפת לי. אהבתי אותו. **אמא רוצה לרשת.** „כעת, בגלל החוק המזורז הזה של משרד-הביטחון, אני נשארת לבד. לא מכירים בי כאלמנתו, למרות שאת מחצית חיי ביליתי איתו. כל הרכוש שצברנו ביחד הולך. אפילו את הקציבה אינני מקבלת. האם ייתכן שבגלל הסיכסוכים ביני לבין אמו אני אשאר ללא פרוטה.“

אומנם, העובדה שסאלי ומיכאל לא נישאו כדין לא נבעה מאי-הסכמת הוריו. אך ככל-זאת היו יחסיה עם אמו של מיכאל מורכבים ביותר. ולא-פעם הגיעו לידי מריבה. כאשר פנתה סאלי אל האם בבקשה להכיר בה כידועה-בציבור של בנה, על-מנת ש' תוכל לקבל את הזכויות המגיעות לה ממשרד-הביטחון, סיחבה האם בתוקף. כל המאמצים שעשו סאלי ואנשי משרד-הביטחון לשכנעה לשנות את דעתה, עלו בתוהו.

בשיחות פרטיות לא הסתירה האם את הסיבות האמיתיות לסיורבה זה. היא הצ'ירה כי רצונה להיות היורשת היחידה של הבן, שצבר בחייו הקצרים הון רב. סאלי אינה מוכנה לוותר. באמצעות עורך-דין, אליו פנתה, היא מקווה לנסות להשיג לפחות חלק מן הרכוש שצברו יחד. האם תצליח במאבק? דבר זה אינו ברור עדיין. אך ידוע כי אין היא היחידה. לסאלי עצמה ידועים עוד ארבעה מיקרים דומים, של נשים שהיו ידועות-בציבור, ואינן יכולות לקבל את הזכויות המגיעות להן. רק בגלל אי-הסכמתם השירוריות של הורי הבעל.

אומרת סאלי: „אם מיכאל היה יודע שאחרי מותו אני אשאר ללא כל אמצעי-קיום, אין ספק שהיה מתקומם. אין לי גם ספק שאם היה כותב צוואה, הוא היה משאיר לי הכל, ולא 25 אחוז בלבד, כמו שמגיע לאלמנות-מילחמה.“

מישרד הביטחון

אלמנת-מילחמה

ללא זכויות

ידועה-בציבור חייבת לקבל הסכמת הורים —

אחרת לא תוכר כאלמנת-מילחמה

סאלי ומיכאל חיו יחד עשר שנים תמימות, ללא נישואין. במילחמת יום-הכיפורים נהרג מיכאל, שעה שניסה לחלץ פצוע. סאלי התאלמנה. אך רק להלכה. כי למעשה, אין היא נחשבת כאלמנת-מילחמה, כיוון שמעולם נישאו.

אילו הכיר משרד-הביטחון בסאלי כאלמנת-מילחמה, היתה זכאית לכל אותן זכויות אותן הוא מעניק לנשים שבעליהן ניספו בעת שירותם-הצבאי או נפלו בקרב. אך כדי שידועה-בציבור תזכה בזכויות אלו, חייבת היא לקבל את הסכמת הוריו של בן-יוגה לכך, בכתב. שאם-לא-כן, לא יכירו בה.

החוק הזה הוא שרירותי, כמוגן. במקרים רבים מאד אין הונג יכול להתחתן, דווקא בגלל אי-הסכמתם של ההורים.

אהבה ממבט ראשון. סאלי בת 28 הכירה את מיכאל כשהייתה בת 14, בהיותה פעילה בתנועת נוער-לנוער. באחת הפעמים בהן ביקרה במוסד לעבריינים צעירים, פגשה שם את מיכאל, שהיה אז בן 18, ומאותו רגע ידעו השניים שהם נועדו זה לזו. סאלי שמה לה למטרה לשקמו. היא דחפה אותו ללימודים, וכאשר בחר לעסוק בסחר-סמים, הצליחה בהדרגה, ב' משך השנים, להשפיע עליו להחזיר את חזרו אל דרך הישר.

הוא החל לעבוד כפועל, ואחר עבר לתחום המיסחר. עסקיו התפתחו והתרחבו, ואז עבר לחזור לביהלומים, התמחה בהם וזכה לשבחים רבים.

אחרי מותו, אמר עליו משה שניצר, נשיא בורסת היהלומים: „מיכאל היה אדם נפלא. לא היה לו כל רקע בענף היהלומים, אך הוא הבין בהם בצורה פנטסטית. למרות שעדיין לא היה חבר הבורסה, נתנו בו אמון מלא.“ פרט למיטרה ביהלומים רכש מיכאל זכויות על פטנט אמריקאי והקים את מיפעל הבורסה, היחיד מסוגו בארץ. המייצר בובות לחלונות-ראווה. ערכו של המיפעל, הנמצא בירושלים, ואשר אותו הקים מיכאל בשתי ידיו, מסתכם ביותר משני מיליון לירות.

שם, בחצר-הבית, הבא-בתור, דויד בן-שדה, נפצע קשה מאותו סכין עצמו, שהיה עדיין בידו של בריהוד.

בריהוד נעלם מהמקום, עם הסכין בידו. הוא הסגיר את עצמו למיטרה רק ל' מחמת תיום. אך הסכין לא נמצא.

בכתב-האישום שהוגש לבית-המישפט מחוץ לתל-אביב, הואשם יוסף בריהוד ב' רצח ובניסיון-לרצח.

לטענת כתב-האישום, הסתכסך בריהוד עם שכניו, מבית מיספר 11 ברחוב מולדת בתל-אביב, לאחר שבנה תוספות לדירתו ללא הסכמתם, והתחיל לרצף שטח מ' חצר הבניין.

הסכין אבד. ביום האסון, ה'6 בינואר 1973, הצטייחו השכנים דויד בן-שדה, יוסף משיניוב ומשה טרלובסקי בטוריה, מכוש וצינורות-ברזל, החלו הורסים את הריצוף. אחד מילדיו של בריהוד, אשר לא נמצא אותה שעה בביתו, רץ להודיע לאביו על המתרחש. האב הגיע למקום מייד, ואז התרחשה סידרת-האסונות.

המישטרה טענה שבריהוד הגיע למקום כשברשותו סכין, ונרתק של סכין. הוא דקר את משה טרלובסקי, שהלהב חדר לליבו והמיתו. אחרי שפצע את שני ה' שכנים הנוספים, נעלם עם הסכין. אחרי שהסגיר עצמו לירי המישטרה, סיפר ל' חוקריו כי הסכין אבד לו.

סניגורו של הנאשם, עורך-הדין חיים קאזיס, טען בפני בית-המשפט כי לקוחו דקר את המנוח למוות ופצע את שני האח'רים מתוך הגנה-עצמית, וכי הסכין לא היה שייך לו. הוא הסביר כי השכנים הכינו מארב ואו, כאשר הגיע למקום. שלף יוסף בריהוד את הסכין מידיו של משה טרלוב'סקי המנוח, ודקר אותו.

זוכיו מהיר. בחקירה נגדית שערך ב' בית-המישפט, גילה הסניגור סתירות ב' דבריהם של העדים, הצליח לשכנע את השופטים מקס צ'רנובילסקי, אברהם חלי'מה ודב לוויץ, כי הנאשם, בריהוד, אכן הותקף, ופעל מתוך הגנה-עצמית.

הסניגור ביקש מבית-המישפט להמיר ו' לתת את פסק-הדין מייד, על-מנת שיוסף בריהוד, שישב בכלא מזה 15 חודשים תמימים, כחשוד-ברצח, ישוחרר בהקדם האפשרי.

בית-המישפט קיבל את טענותיו של ה' סניגור, הורה לשחרר את בריהוד ולזכותו. נימוקיו של בית-המישפט להחלטה זו יפורסמו מאוחר יותר.

ניכוי שלישי. האופטימיות של ג'סי מתבססת על דיון העומד להיערך בעוד כחודש, בבית-הסוהר בו כלוא פרקש. בדיון זה יבקש לנכות לו שליש מתקופת מאסרו, על סמך התנהגותו הטובה. האם תגיע הוועדה לידי החלטה שאלוהי-הבריחות מת' נהג כעת למופת?

ג'סי נחייסי מקווה לשכנע את האלוף (מיל.), אברהם יפה, יושב-ראש שמורות הטבע, להקציב לפרקש שטח בו יוכל לחיות בטבע, וכך תשתכנע הוועדה כי מקומו של פרקש בטבע, ולא מאחרי ה' סורגים.

פגעים

סתירה תציל מאסר

הנאשם הודה שדקר-למוות את שכנו — זוכה

יוסף בריהוד שלף את הסכין מחזו של שכנו משה טרלובסקי, שנפל, ואז קרב אליו השכן יוסף משיניוב, בריהוד לא היסט. הוא דקר גם את השכן השני שלו.

עציר פרקש (בתנוחת יוגה) רוצה טיפול-גמילה